

ميوانى ئازيز

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره‌ی رۆشنگیری

×

خاوه‌نی ئیمتیاز: شه‌وکه‌ت شیخ یه‌زدین
سه‌نووسیار: به‌دران ئه‌حمه‌د جه‌بیب

×××

ناوونیشان: ده‌زگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، شه‌قامی گولان، هه‌ولیر

ناوی کتیب: میوانی ئازیز

نووسینی: وریا عومه‌ر ئه‌مین

بلاو‌کراوه‌ی ئاراس - ژماره: ۹۰۱

هیلکاری: شیروان موحسین

ره‌نگرێژی: گه‌یلان عه‌بدوڵلا

هه‌له‌گری: شیرزاد فه‌قی ئیسماعیل

چاپی یه‌که‌م، ۲۰۰۹

له به‌رێوه‌به‌رایه‌تی گشتیی کتیب‌خانه گشتیه‌کان له هه‌ولیر ژماره ۲۲۸۲ ی سالی ۲۰۰۹ ی دراوه‌تی

میوانی نازیز

نووسینی:
د. وریا عومەر ئەمین

هیلکاری:
شیروان موحسین

میوانی نازیز

رۆژی ئیقان بینی چۆله که یه که له سه ر لقیکی ئەو دره خته ی به رده م په نجه ره ی ژووره که ی خه ریکه هیلانه دروست ده کات. ئەمه خۆشییەکی یه کجار زۆری خسته دلی و ئەم رووداوه ی بۆ دایک و باوک و دیار و ئۆراسی برای هه موو هاوړیکانی گێراپه وه ئەمانیش به م دهنگوباسه زۆر دلخۆش بوون و زوو زوو دههاتنه لای ئیقان، پیکه وه له تیکی په رده کانه وه سه یریان ده کرد، دهیانینی چون چۆله که که ناوه ناوه دیته وه، پووشیکی به ده نوو که که ی هه لگرتوه. هونه رمه ندانه وه که ئەندازیار پووشه که به ریکوپیکی له ئەوانیتر ده به ستی و ریکی ده خات.

تا چه ند رۆژ ئەم چۆله که یه بی کۆلدان و بی وچان، هه ر هات و چوو، هه ر پووشی هینا تا هیلانه یه کی خه رپه یه ی خنجیلانه ی بۆ خۆی پیک هینا. زۆری پی نه چوو دوو هیلکه ی بچکۆلانه ی جوانکیله ی تیدا کرد و به سه یریان کورک بوو. چۆله که که جاروبار هیلانه که ی به جی ده هیشت. ده فپی، ده چوو دان و ئاوی ده خوارده وه، پاشان خیرا ده گه راپه وه و له سه ر هیلکه کانی کر ده که وته وه.

ماوه یه که به سه ر چوو، به یانیبه که ئیقان له خه وه هه لسا، یه که م شت چوو سه یریکی هیلانه و چۆله که که ی بکات و به یانی باشی لی بکات. ئای له وه خۆشییە، بینی هیلکه کان دوو زه رنه قوته ی ئیسک سووکیان هه لیتاوه، له خۆشیانا شاگه شکه بوو. خه ریک بوو بال بگری و بفری. به راکردن چوو ئەم مژده خۆشه ی به دایک و باوک و براکانی گه یاند. ئەمانیش هه ر ئەمه یان بیست خیرا هه موو به راکردن چوون ئەم رووداوه جوانه بیین.

ماوه یه که ی زۆر به رامبه ری وه ستان، بیینیان چۆله که که یه کجار خه ریک و سه رقال بوو، هه ر له فرین و گه ران بوو. بی ئۆقره و ئارام به په له ده فپی و زۆری پی نه ده چوو ده گه راپه وه، زه رنه قوته کان به جیکه جیک و سیکه سیک پینشوازیان ده کرد. سه ری خۆیان به رز ده کرده وه، ده نوو که کانیا ن ده کرده وه، چۆله که که ش خواردن و ئاوی ده خسته ناو زاریانه وه. دیسان خیرا ده چوو وه جاریکی تری بۆ ده هینانه وه.

ئیقان و دیار و ئۆراس هه موو رۆژ، زۆربه ی کاتی خۆیان به چاودیری کردنی ئەم دیمه نه دلگیرانه وه به سه ر ده برد و هه ندی جاریش هاوړیکانی خۆیانیا ن ده هینا و پشانیان ده دان.

ئیاو ره یه کیان ئیقان هاوړییەکی خۆی هینابوو هیلانه و بیچوو هکانی پشان بدات، که سه یریان کرد، دایکه که له وی نه بوو، بیچوو هکان هه ر زیکه زیکیان بوو، زاری خۆیان به ش کردبوو وه سه یریان به رز ده کرده وه و بۆ ئەم لاو ئەو وه که بلی له دایکیان ده گه ران و بانگیان ده کرد. ئیقان وتی: ئیستا دیته وه.

ماوه یه که ی زۆر چاوه رپیان کرد چۆله که که هه ر نه هاته وه، ئیقان شه لژا و وتی: سه یره، هه یچ جار له سی چوار خوله ک زیاتری نه خایاندوو و گه راپه ته وه. ئەجاره یان ده بی بۆ وا دواکه وتبی، ده بی شتیکی به سه ره اتبی؟ ده بی چی بی! هه بی و نه بی مندالیکی لاسار به دارلاستیک به ردیکی تی گرتوو و کوشتوو یه تی، یا بالی شکاندوو. چۆله که که هه ر نه گه راپه وه، دره نگ داها ت، هاوړیکه ی ئیقان وتی وا تاریک داها ت ده بی بچمه وه خوا حافیزی لی کرد و ده رچوو.

ئىقان تا دەھات زياتر دەشلەژا و ئارامى لى دەبرا، بەيەكجارى ئومىدى لى گەرانەھى چۆلەكەكە برى و
وتى: وا ديارە چۆلەكەكە نەماوہ و ئىتر ھەرگىز نايەتەوہ، بىچووہ كان بى كەس مانەوہ، ئىمشە و لى شوينى
خۆيان لى برسانا دەمرن و لى سەرمانا رەق دەبنەوہ، ئاى گوناحن، فرمىسك چاوى پر كردبوو، خەفەتتىكى قوول
دلى داگرتبوو، نەيدەزانى چى بكا و چۆن فرىيان بکەوى و رزگارىان بکات.
چوو بەدايىكى وت، دايىكى وتى: رۆلە من چىم پى دەكرى.

که باوکی هاته وه زوو ئەم کاره ساته ی بۆ گێراییه وه، باوکی وتی: ئافه رین کورم، زۆرم پێ خۆشه ده بینم ئاوا به زه بیته بهم بێ ده سه لاتانه بیته وه، ئافه رین، هه زار ئافه رین. نه ختی بێ ده نگ بوو ئینجا وتی: راست ده که ی ئیقان، ئە گەر زوو فریایان نه که وین و خواردن و ئاویان نه دریتتی هه ر ئیمشه و له سه رمانا و له برسانا ره ق ده بنه وه و ده مرن. تاکه ریگایه که بۆ رزگار کردنیان ئە وه یه دایانه زینین و ئیمه به خویان بکه یین، خواردن و ئاویان بده ینی تا گه وره ده بن ئە وسای بۆ خویان ده فرن و بژیوی بۆ خویان په یدا ده که ن.

ئیقان که ئە مه ی بیست دلێ یه کجار خۆش بوو، به ده م هه لپه رینه وه ده ستی کرده ملی باوکی و ئە ملا و ئە ولای ماچ کرد و وتی: ده ی توخوا زوو بابه گیان با رزگاریان که یین، ئە گینا ده مرن، ده ی بابه زوو توخوا زوو زوو بابه گیان.

باوکی ئیقان په یژه یه کی هیئا و سه ر که وته سه ر دره خته که و زه رنه قووته کانی به هیلان که یانه وه دابه زاند. خسته یه ناو قوتوویه کی مقه باوه.

دایکی ئیقان نه ختی چیشتی هیئا و به ئاو نه رم و شلی کرد و ده نک ده نک ده ر خواردی دان. دلۆپتکینی ده رمانی ئوراسیان هیئا، وه ک ده نوک دلۆپ دلۆپ ئاویان پێ خسته ناو زاریان، تا تیر بوون. ئیقان و دیار و ئوراس له دیار ئە م دیمه نه دا له خۆشیانا نه یانده زانی چی بکه ن، به لام خه می دایکه که یان بوو، ئاواتیان ده خواست بیته وه ناو بیچووه کانی.

سه رباری ئە وه ی بیچووه کان، تیر نان و ئاو بوون به لام له جیکه جیک و سیکه سیک و چاوگێران نه وه ستان، دیار بوو هه ر دایکی خویانیان ده ویست.

تا ده دوازه روژ بیچووه کان میوانی مالی ئیقان بوون، ئە مانیش خزمه تییکی یه کجار زۆریان کردن، هه موو ده م به سییان به دیاریانه وه داده نیشتن خواردن و ئاویان پیشکه ش ده کردن و یارییان له گه لیاندا ده کرد. زه رنه قووته کان به ره به ره گه وره بوون، په ر و بالیان روا و کاتی فرینیان هات.

به ناو ژووره کاند ده فرین ده هاتن و ده چوون، فیروون چۆن به خویان دانه ویله بخۆن و ئاو بخۆنه وه، هه ندی جار له سه ر په رده کانی په نجه ره کان هه لده نیشتن له مینا کانه وه به ماتی سه یری ئاسمان و چیمه نه که و دار و دره خت و چۆله که کانیان ده کرد.

روژی باوکی ئیقان وتی: رۆله کاتم ئە وه زه رنه قووته کان گه وره بوون و بوون به چۆله که، ئیستا ده توانن خویان خویان به خێو بکه ن، کاتی ئە وه هات بیانفرینین تا بچه ناو ژیانی خویان، ژیانی ژووریان لی نایی و لایان شه رمه، هه ز ده که ن ئە م ئاسمانه پان و به رینه دا بفرن، له سه ر دره خته کان ئە م چل و ئە و چل بکه ن، به یانی به ره لایان ده که یین.

شه وه که ی ئیقان و دیار و ئوراس خه م دلێ داگرتبوون تا دره نگ به دیاریانه وه دانیشتن و هه رسیکیان له ته نیشتیاندا خه وتن.

روژی دوایی دوا ژه میان پیشکه ش کردن، ئینجا هه موو پیکه وه چۆله که بچکۆله کانیان برده چیمه نه که و ئازادیان کردن.

خەم و پەژارەییەکی گران بانی کیشابوو سەر سەر و سیمای ئیشان و دیار و ئۆراسدا، بە دلّ حەزیان دەکرد و ئاواتیان دەخواست میوانە ئازیزەکانیان نەرۆن و هەر لە گەڵیدا، خوا حافیزییان لی کردن، بە دەم هەنسک و بای بای کردندا دەستەکانیان بەرز دەشەکانهوه و روومەتیان بە تیشکی فرمیسکی مائناوی دەبریسکایهوه.

جه ژنانه

یه کهم روژی جه ژن بوو، به یانییه کهی. دیار که مندالیکی شهش سالان بوو، له خه وه لسا، دهست و ده موچای خوی شوست، ئینجا چوو جه ژنه پیروزی له دایک و باوک و ئیقانی برا گوره و ئوراس کرد. دایک و باوک بهم هه لسوکه و تهی زور دلخوش بوون، ئافه رینیان لی کرد و جه ژنانه یه کی زوریان دایک دوی ئه مه هه موویان به یه که وه دانیشن بهرچاییان کرد و گه لی قسه و باس و خواسی خوشیان بو یه کتر گپراهیه وه. که لی بوونه وه دیار چوو جله تازه جوانه رهنگا وره ننگه کانی جه ژنی کرده بهر و به دایکی وت: “دایه، من له گهل هاورپیکام ده چمه بن له یلووکان. بو خومان له وی یاری ده که یین و سواری جولانه ده یین و شه کروکه و شیرینی ده کرین”.

دایکی پیی وت: قه یینا که رو له برۆ به لام زور ئاگاداری خوتان بن دوور نه روون، زوو وه رنه وه.

دیار وتی: باشه دایه گیان زور سوپاس، خوا حافیزی کرد و ده رچوو.

زوری پی نه چوو، دیار بهر اکردن گه پراهیه وه ماله وه، توند له

دهرگای دا و به دهنگیکی بهرز بانگی براکانی کرد.

ئیقان... ئیقان... ئوراس... وهرن... زوو کهن سه بیرکهن، بزنانن چیم کریوم.

ئیقان و ئوراس بهر اکردن ده چوون، بینییان دیار قه فه زیکی

بچکولانه ی به دهسته وه یه، چوله که یه کی خنجیلانه ی تیا یه.

ئوراس هه رکه بینی وتی: ده مه وی... و کردی به گریان.

ئیقان قه فه زه که ی له دیار وهرگرت له نزیکه وه سه یریکی کرد و

وتی: ئای که جوان و ئیسک سووک و بچکولانه یه، ئه مه ت

له کوی کری؟ به چه ندت کری؟

که نه ختی زیاتر تیی راما بینی چوله که که زور کز و ماته،

هه لتورکاوه، چاو به فرمیسک، هه موو گیانی ده له رزی

ئیقان که وای بینی زوری به زه یی تیدا هاته وه و

رووی کرده دیار وتی: برای خوشه ویستم دیار

ئه وه تو چیت کردو وه؟ چون شتی وا ده که ییت؟

ئه م به سه ته زمانه هه له ی چیه و خراوته

ناو ئه م قه فه زه ته ننگه وه؟

سه یری که چه ند مات و غه مباره، چه ند

به كزى هه لټرووكاوه، هه موو گيانى ده لهرزى، له وانده ئيستا برسى بى، تينووى بى. كه ميك بى دهنگ بوو پاشان هاتهوه قسه.

سه يري ئه م چوله كانهى سهر ئه م دره ختانه بكه، گوئ بگره له جيكه جيك و سه يري هه لفرين و دافرينيان بكه، چهند دلشادن، بو خويان له م ئاسمانه پان و بهرينه دا به ئاره زووى خويان ده فرن، ئه م چل و ئه و چل ده كهن، ئيستا ئه م چوبه كه يهش ئاوات ده خوازى وهك ئه وان ئازاد و سهر فراز بى.

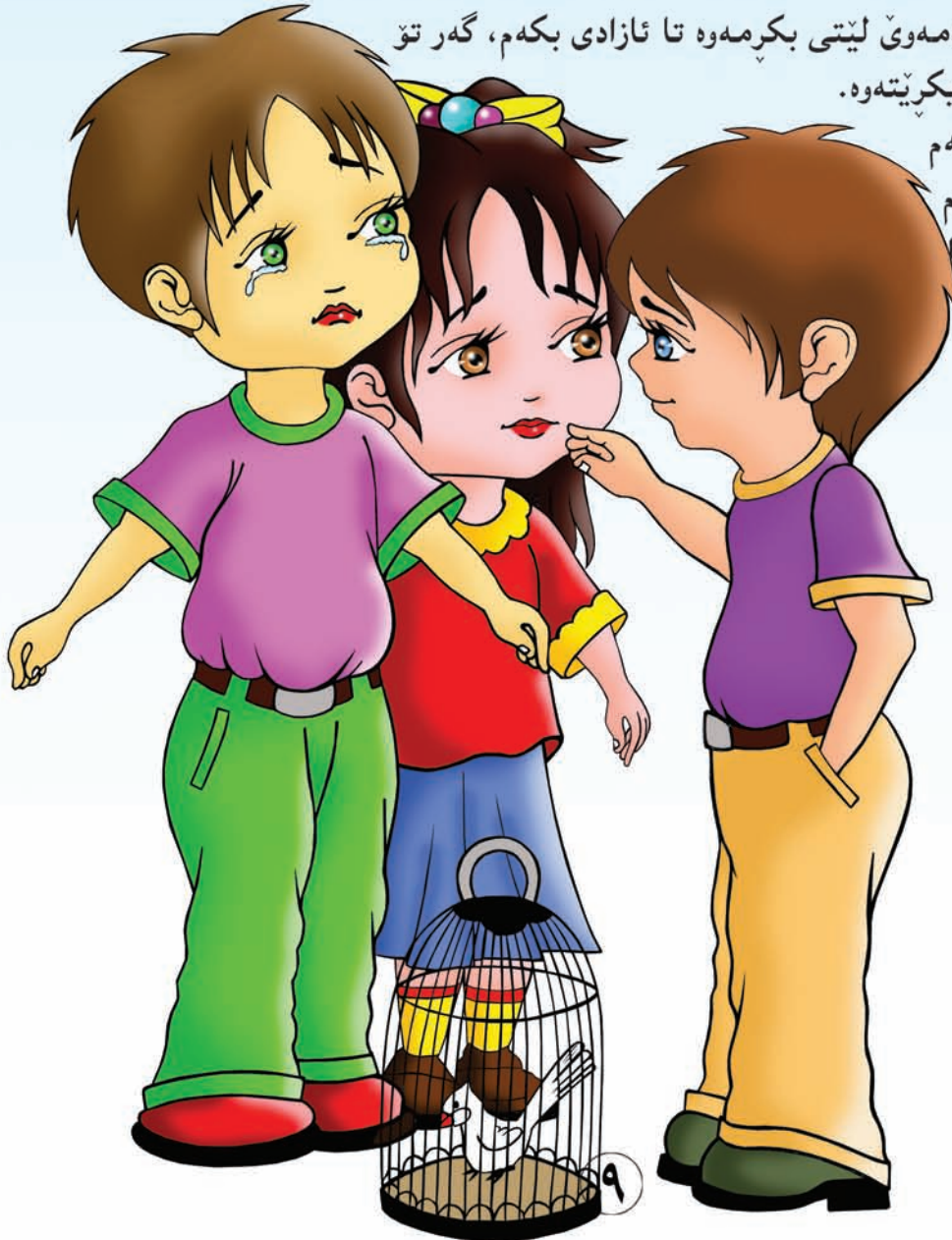
ئه م قسانه ي ئيقان هيچ پى كه نين و زهرده خه نه يه كى له سهر رووى دياردا نه هيشت به دهنگيكي خه ماوييه وه وتى: جا هه له ي من چييه، خو من نه محستووته ناو ئه م قه فه زه وه، من كرپومه.

ئيقان كه به رده وام چاوى برپيووه بولبوله كه، ماويه كه بى دهنگ بوو، ئينجا رووى كرده ديار و به نه ختى تووره بييه وه وتى: ديار گهر بيري لى بكه يته وه بوخوت دهرده كه وي كه هه له ي تووشى تيايه، ده توانم بليم زوريش، له بهرته وه ي ئه گهر تو نه يكرى و يه كيكي تر نه يكرى، كه س ناچى ئه م به سته زمانه بى ده سه لاتانه بگرى و هيلانه يان تيك دا و بياخاته ناو ئه م قه فه زانه وه و بيا نفروشن.

ديار به م قسانه ي ئيقان زور پهست و سه خلهت بوو، ماتيه كه كى گران له سهر و سيماي نيشت و هه سته به تاوانى كى گه وه كرد، نه يزانى چى بكا و چى بلئ. دوو دلوپ فرميسك چاوه كانى گرت و وتى: راست ده كه يت ئيقان هه له ي منيشى تيدايه، ههر ئيستا به راكردن ده چم ده يگه رينمه وه و پاره كه ي خوم وه رده گرمه وه، قه فه زه كه ي هه لگرت و ويستى پروا، ئيقان ده سته گرت و وتى: مه رو، مه يگه رينمه روه، به چه ندت كرپوه من ليئى ده كرپمه وه. ديار به سهر سرمانه وه وتى: تو گلله و سهر كونه منت كرد و ئيستا بو خوت ده ته وي.

ئيقان وتى: به لئى ده مه وي، ده مه وي ليئى بكرمه وه تا ئازادى بكه م، گهر توو بيگه رينيه وه يه كيكي تر ده يكرپته وه.

ئه م به سته زمانه ههر له ناو ئه م قه فه زه دا ده مينيه وه من زورم به زه يي تيدا هاته وه، برپارم دا ليئى بكرم و ئازادى كه م.

ديار وتى: جا تۆ ھەلەت چىيە پارەكەى بدەيت و جەژنانە كەت بدۆرپىنى.

ئىشان وتى: گەر من ئىستا ئەم چۆلە كە بەستە زمانە بى دەسەلاتە ئازاد بكمە و دللى بەم جەژنە خوش كەم بەمە چاكەيە كى گەورە دەكەم، ئەمە ھىچ دۆراندن نىيە، ئەمە بردنەوہيە، دەستى بۆ گىرفانى برد و وتى: ھا بگرە ھەمووى بۆ تۆ، چۆلە كە كەم بدى.

ديار پىكەنن و زەردەخەنە تۆراوہ كەى گەرايەوہ سەر رووى چاوەكانى كەوتنەوہ بريسكە بريسك، رووى كرده ئىشان و وتى: نا... نا... ئىشان يەك پارەت لى وەرناگرم، ئەم چۆلە كەيە من كرىومە و ھى خۆمە من ئازادى دەكەم، زۆر سوپاس بۆ تۆ كە ئەمەت تى گەياندم.

ئىشان وتى: ديار زۆر حەز دەكەم منىش بەشدارى بكمە لە ئازاد كردنى، با پارەكەى بە نيوہيى لەسەر ھەردووكمان بى و بىي بە جەژنانە بۆ ئەم بەستە زمانە.

ديار وتى: ئارەزووى خۆتە و دەرگای قەفەزە كەيان كردهوہ و ئازادىان كرد.

ئىشان و ديار و ئۆراس بە ديارىيەوہ دەستى خۆيان بەرز كردهوہ و بە دەنگىكى بەرز ھەرسىكيان پىكەوہ وتيان ھيى ي ي ي ي ي .

چۆلە كە كە فرى... فرى... فرى... بەرز فرى.

ئىنجا بە سىيان پريان داىە قەفەزە كە و خستيانە ژىر قاچيانەوہ و ھەلا ھەلايان كرد جەژنيان بوو بە دوو.

بۇ دارلاستیکه کەي شکاند

لە رۆژئیکى يە کجار ساردى زستاندا، ھەور بەرى ئاسمانى گرتبوو. بارانیکی خوش دەبارى. دەنگى سوولاکە کان تیکەل بەیە کتر بووبوون، ئیقان و باوکی لە بەردەم ئاگرداندا دانیشتبوون قسە و باسى خوشیان بۆ یە کتر دەگیپایەو، ئیقان زۆر بە پەرۆشەو چاوی بریبووو ئەو ھیلانە یەى لە بنمیچی ھە یوانە کەدا بوو، کۆترە کان بى وچان لە ھاتوچۆ و ھەلفرین و دافریندا بوون، ناوہ ناوہش نووزە و جوو کەى بیچووہ کانى ناو ھیلانە کەى دەبیست. ئیقان کە بەردەوام چاوی بریبووو ھیلانە کە لە باوکی پرسى.

بابە گیان، بۆ ئەم کۆترانە بەم سەرمايە و بەم بارانە ھەر لە فرین و ھاتوچۆدان؟ بۆ کوئ دەچن؟ بۆ وەك ئیمە لە مالى خوئان دانانیشن؟

باوکی ئیقان وەلامى دایەو و تى: شیرینە کەم ئیقان، ئەم بالندانە وەك ئیمە و ھەر گیانلەبەر و زیندەو ھەریکی تر، ھەز لە ژیان دەکەن، ھەستیان ھە یە، بیر دەکەنەو، برسییان دەبى، سەرمايان دەبى، خوشى و ناخوشى و ئازار دەچيژن، بیچووہ کانى خوئان خوش دەوى و دەیانپاریزن. ھیلانەى خوئان لە شوینی بەرز دروست دەکەن تا پشیلە نە یانگەنى، لە پیناو بیچووہ کانیان گوئ نادەنە سەرما و مەترسى، بە ئاسماندا دوور دەفرن. دەچن لەو دەشت و دەرەدا دانەوئیلە و خوراک پەیدا دەکەن. بەم فرینە یان لەشیان گەرم دادى و دینەو ھە سەر بیچووہ کانیان ھەلدەنیشن، بە بالە گەرمە کانیان دایان دەپوشن، دان دەخەنە ناو زاریانەو، ئە ھا ئیقان سەیرکە کە باوکیان دیتەو چۆن لە خوشیيانا دەیکەنە جوو کە جوو ک ئینجا دایکیان دەفرى و دەچى خواردن و ئاویان بۆ بەینى. سەیرکە چەند جوان یارمەتیی یە کتر دەدەن لە بەخیوکردنى بیچووہ کانیاندا، رۆلە ئە گەر وا نە کەن

بیچووہ کان لە سەرمانا و لە برسانا دەمرن.

ئیقان کە ئەمەى بیست دەمیك مات و بى دەنگ بوو لە پەر ھەلسا و بە راکردن چوو دارلاستیکە کەى ھینا و ھەلا بە ھەلای کرد و فریى دایە ناو ئاگردانە کە و تى: بابە گیان زۆر سوپاست دەکەم، تى گە یاندم،

بەتەما بووم بەم دارلاستیکە کۆترە کان

بگرم، ئە گەر بگرتنایە بیچووہ کان

بیكەس دەمانەو. پاشان لە

سەرمانا و لە برسانا دەمردن و

توند دەستى کردە ملی باوکی کەوتە

ماچکردنى و چاوە فرمیسکاوییە کانى

بریبووو ھیلانە و کۆترە کان.

ئەقۇكە

من ناوم ئەقۇكە يە
هەقالەم چۆلەكە يە

بە يانیان بۆم دەخوینی
زوو لەخەوم هەلدەستیینی

دەست و چاومان پاك دەشۆین
ورده ورده نان دەخوین

دەچین بۆ ناو ئەو گۆلزارە
یاری دەكەین تا ئیوارە

كۆترەكە

كۆترە نەرم و نۆلەكە
كە بۆت دېم لېم رامەكە
من ھاورېي دلسۆزى تۆم
خۆشم دەويى بە قەد خۆم
دانم بۆ تۆ ھىناوہ
وا تى نەگەي كە داوہ
من ئازادىي تۆم دەوي
خۆشى و شادىي تۆم دەوي
ھەزم لە سەربەستىيە
رقم لە ژىردەستىيە

مانگ و ئهستیره

ئه‌ی مانگ و ئه‌ی ئه‌ستیره
توخوا زوو وهرنه ئیره
باپیکه‌وه یاری که‌ین
خۆشه‌ویستی دیاری که‌ین
تاریکی بترسیینین
خه‌وتوو له‌ خه‌و هه‌لسینین
کوردستان ئاوه‌دان که‌ین
دوژمنان سه‌رگه‌ردان که‌ین

گله يي

باران بۆ لِيـمان تۆراوى
بۆچى وهك جاران نهـماوى
لهـوتهى وازت لى هـيـناوين
چوار وهرزمان بوونهـته هاوين
دار و درهخت ههـ لپرووكاون
كانى و جوگهـ له بى تاون
گژ و گيا سىس و لاوازن
بالندهـ كان بى تاوازن

خۆشهـ ويستهـ كهـمان باران
وهـره ناومان وهك جاران
بىرت دهـ كهـ يـن زوو وهـره
تيركهـ لهـم دهـشت و دهـره
خاك تىنوو بهـ هـيـواته
رزگارمان كه لهـم نهـهاته

كۆتايى